

Univerzita Karlova Praha, Pedagogická fakulta, Katedra výtvarné výchovy

Posudek vedoucího závěrečné práce

Vedoucí závěrečné práce: MgA Jan Pfeiffer

Oponent závěrečné práce: MgA Pavla Gajdošíková

Autor závěrečné práce: Bc. Hana Leisnerová

Obor: N PG-VV (7504T223, 7504T228)

Akademický rok: 2018/2019

Název práce: Video instalace/prostorová instalace

Obsah a cíl práce autorka Hana Leisnerová připravovala důsledně a zevrubně. Magisterská práce volně navazuje na její práci bakalářskou nazvanou "Objekt jako ústřední bod prostoru", kterou jsem měl možnost oponovat. V magisterské práci se autorka rozhodla téma Camery Obscure rozšířit o novomediální postupy a performativní, fyzický rozměr cesty. Kapitoly mají logické provázání a členění. V úvodní kapitole věnující se instalaci autorka přesně popisuje vývoj instalačního umění, který dokládá na vhodně vybraných autorech. Jako šťastnou vnímám kapitolu "Exkurz", ve které se věnuje přechodu mezi klasickou malbou a sochou do intermediálních, instalačních tendencí. Jako velmi nosné spatřuji kontinuální, osobní zaujetí autorky analogickými postupy dokumentování viděného světa. Tento fyzický proces autorka posiluje prostřednictvím poutě, času a prožitku v přítomném okamžiku, chůze. Tato témata vnímám jako velmi podstatná a přínosná. Autorčina reailozovaná pedagogická řada dokazuje, že se jí skutečně zdařilo toto téma velmi citlivě a vodně transformovat.

V autorské části autorka připravila výstavu nesoucí název 232 712 kroků ve své autorské galerii (černé kostce) instalované uprostřed dvora Karlínských kasáren. Tento počin velmi oceňuji a vnímám jej jako nadstandartní. Výstava byla svébytným záznamem, zprávou o autorčině cestě. Fotografie z cesty byly instalované v úzkém vstupním koridoru uvnitř galerijní černé kostky. Ústřední místnost nebyla ničím jiným než velikou Camerou Obscure namířenou na vybraný úsek dvora. Plášť galerie posloužil jako projekční plocha pro videozáznam chůze s různých úseku vykonané cesty. Autorka vědomě reflektuje svou práci s pozoruhodným odstupem a dokáže ji kontextualizovat s adekvátními českými i zahraničními autory a díly. Celá práce je tak velmi vrstevnatá: stan jako Camera, fotografie krajiny, video záznam chůze, galerie jako Camera. Všechny tyto části poskytují inspirativní vhled do procesu rolí, které na sebe autorka brala.

V didaktické části práce autorka realizovala svou pedagogickou řadu v rámci pedagogických praxí na Základní fakultní škole Tábořská a na Gymnáziu Na Pražačce. Jednotlivé části autorka pojmenovala "Promítané krajiny", "Promítané struktury", "Promítané prostor" a "Fotografický záznam promítání". Ke své autorské výstavě 232 712 kroků zrealizovala velmi propracovanou galerijní animaci, která byla postavena na principu dvou skupin, které poznávají prostor vnější a vnitřní galerie v opačném pořadí.

Text práce je srozumitelný, autorka však neztrácí osobitou formulaci, která se obejde bez nadbytečných slov. Sdělované teze jsou precizní a navzájem se podporují. Oceňuji uvádění původních citací v originále, vhodné jsou rovněž odkazy. Osvěžující součástí jsou i deníkové záznamy, který podtrhují proces a čas, který autorka v projektu strávila. Celá práce je doplněná o kvalitní reprodukce a fotodokumenaci. Autorce tedy závěrem přeji, aby se jí i nadále dařilo na její vlastní cestě objevovat nové postupy a témata a zdárně je převáděla jak do výtvarných autorských počinů, tak do pedagogického díla.

Datum

9.1.2019

Podpis
Jan Pfeiffer